

“பல கணவிகள்!”
இதழ் 3

பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூதர் பாபா

संल जनाबाई

“பல நாட்கள்!”
ஒசு! 3

பொருளடக்கம்

1. குரு நிலை-----101
2. சிஷ்ய நிலை-----109
3. அவர் உணர்த்தியது அவர் உணர்ந்தது-----120
4. ஐந்தொழிலின் ரகச்யம்-----151

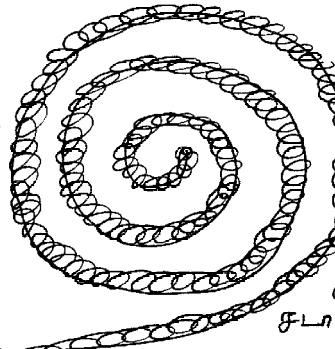
எல்லாம் நீ!

குருநிலை

|5| கல் களையும்! கற்றுணர்ந்தீக நீமலாணிகளிடம்,
ஸாமான்ய குருவிடம்; பாடல் கேட்டே கேட்கும்!
 சீடர்களீ, வேறொரு ஸாமான்ய குருவை! நாடவோ!
 தேடவோ! பாடல் கேட்கவோ! தாம்கற்றதை!
 உற்றதை! பிறரிடம் குறைய நிறைவாகபேசுவோ
பிறரை காத்தீகி கண்கை உயர்கீகி, ^{பேச} கூடாது என,
 நாளைக்கி நூல் உரை கீகிறது. அய்யடி நெய்கால்
 அத் **குரு!** அசாரமும் நீருதனையும் ஆகும்.
 |6| உது கல்யாகிய ஆக்டுநாளை அக்ஷைத **ஸங்குரு**
 ஸந்நிகியில், மேவேகூறியவர்களீ, பாடல் கேட்கவாய்!
 அதுபவமும் மெறவாய்! சேவையுழ் செய்வாய்!
 என நாளைக்கி நூல் உரைகீகிறது. அத் குரு
 அசாரமும் கில்லி. குருநீதனையும் இல்லி.

குருவையம் நாம் (10)
 எண்கூத்த ரணீஸ்,
உருவது ஒன்றே!
நட்பது நவமே!
 என்ற, உறுதி நிச்சயம்
 வேண்டும் பஞ்சபகூரமோ!
 சடா கூரமோ! அக்டா கூரமோ!
 ஷீஜா கூரமோ! மேலம் ஒன்றது கோடி மந்திரம்
 நகரமம்.

இதன் காரணம்?

ஸ்வய குரானுயவ நூலில், ஒர்பாடல், எய்படி
 வருகிறது எண்கூலி?

பலவிதமாம் மந்திரங்களையும் தூரத்தினிற்
 பஞ்சமஹா அகூரமும் தூரத்தினிற்
 இவகிய அஷ்டாகூரமும் தூரத்தினிற்
 இவை இதய **குருவையம்!** தூரத்தினிற்

என வருகிறது.
 இதன் நான்காவது, வரியிலீ வரும், வாகீகியத்தே
 சந்திரமந்திர அமைக்கவும், அவரை தூரத்தினிற் அண்டாம்.

அவரை நாம்! என ஆத்திர எண்கூலி எய்வாம்.
 முன்கூறியதிலியலீ, நாம குருவையம் சட்டி கரட்டக்
 கூடியது, எதுவறையம், அவைகள் **இயல்!** எய்
 குருவையம் விட்டு, எண்கூலி, சூத்திர அதியகூலி ஆகும்.

குரு மஹாதீமர் விடல், பவகாவல் பல பல
 கேட்டது
 பாடல், அவன் விடல்! வினயிண்படி கேட்ட குருவையம்.

பாடகம் கிலீய்! அவரை நாம் ஆத்திர எண்கூலி நாமகுருவையம்
 அவர்நாமம் அவர் குருவையம்! துயக்கம்!
 துயக்கம்! நாமகுருவையம் அவ்வரை உணர்.

எது உறவுமும், அங்கு! அதிகாரம்!
 ஆதிக்கம்! அருவிகாரம்!
 மூலமும் பிறவாகும்!
 ரூபவநையம்! மஹா
 ஸக்தி ஓ! ஸித்திகர்!
 சூடியதாத் திருக்கீழை
 யனிது! ஸாநீதி! அமைதி
 யிளி, பிறமீர கைகை கொண்டு
 டதாத், திருக்கீழையாலும், திருக்கீழையாலும்.
 உருவம்.

அவனது சிறந்ததையும்! பூர்வகரீமர கை கொடுத்த
 நுடியும்! இளைந்து வருவதும், அதீதவரும்

அவனுக்கு ஓங்காவ் ரஹ்புடையதாகவாம்

அது சமயம், அவன் ஓர் ஸக்தி ரூபவநாடியும் நெய்வள
 ஓர் ஸக்தி ரூபவநாடியும் வரவாம். இது அவன்

நிலைகணிதம்! நடைபெறும்.

தந்திரமும், கவன் தெய்வீக நுடியில், பலமாரீகீதம்
 களி, கடைபிடிக்கிறிருக்கிறாயும், பாசுகம் கலீயும்
 இந்த ஸக்தி ரூபவநாடியும், பாடம் கேட்டு, அதுபவனும் வறவாம்

அல்லது தம் குடும்பத்தை நுகர்க்கவாம், அங்கும் கவன்
 இந்த ஸக்தி ரூபவநாடியும், பாடம் கேட்டு, அதுபவனும் வறவாம்.

இது குருதுரோகமும், அபசாரமும்,

அல்ல என்னதே ஸக்தியும். ஆறவி அபிமத நுரோகம்
 என்னும், அபசாரம் என்னும், உயர்கீதவத கவன் குரான
 டிராம்! என், உரை உணர் மும். அங்கு கவனே மொழியும்.

கிதுவே எம்பெயர்
 னைஞ் சுவனம்,
 குறைந்த **நாமரூப**
குறைவை
 சம்பந்தம், கெடுதல் டாயகர்
 சூழல் அறைய அறிதீயம்
 பிறவா ஜிபியாகிய, ஆவனி சூதீயிக்கு
 அருவாய் மிசை அகலையுறை அருக்கரம்
 (அவர்களால்)

இவர் எப்படி உறுதியாக, எண்ணி பேசினார்? **நம் குருவே! மறு? நமம்!**
 வந்திருக்கிறார் எனது, உறுதியாக நம்ப வேண்டும்.

நம்! குருவை விட விட **இவரிடம்!**
 பாடம் கெடிக் குமே எனது, **உறுத்தல்!**
 வந்தால் அதை கீழ்ப்படிவது உறுத்தல்.

எப்படி எனக்கு? :- **மாடி!** ஏதும் குருவன்,
பிடியை! அழுத்தியிருக்கிற அருக்க **படியில்!**
 கால் வைத்தார்களே, அருக்க படியில் உறவுச் சூடியே!

மாடி! உறவுச் சூடியே அருக்க படியையும், சூடியே
 அழுத்தியிருக்கிறார்களே, அருக்க படியில் கால் வைக்கா

இங்கு குரு எளிதாயிற்று! **படிக்கட்டை!**
 ஆனால் ஆகவே **படி குரு மாடி!** முக்கி உறவு.
 படி மாடி உறவி லிசும், எளிதான நடவடிக்கை
 (அவர்களைக் குருவக்கே சிவாருத்தம்)

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள, **105**
 வகுப்புகள்,
 அகில இந்திய
 அனுபவம் பெறும்
 நவீன கல்வித் திட்டம்
 உருவாகும்.
 உயர் குருகுலங்களை,
 பொருத்தும். ஒன்றாகக் கட்டி
 உயர்நிலைப்பள்ளிகளும், கல்வித் திட்டம்.

இந்த குரு என்பது **குருவை** சொல்லவில்லை.

குருவின் **வாங்குக** சொல்லும் ஒரு உணர்ச்சி
ஒரு உணர்ச்சி? அல்லவா? ஒன்று ஒன்று

மேல் படியில் கருவைக்கும் போது **கீழ்** படியில்!

தவணம் கருகோல், **மாடி** ஒரு குடியாகும்.

ஒரு குடியாகும் **கீழே** கருவிக் கருவியாகும்.

ஒருபடியாகும் கருவை அவருடன் **சந்தேகம்** கருவம்.

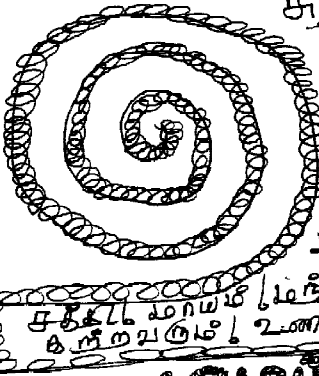
அகில இந்தியில், உன் அனுபவத்திலே குருமறலோ?
அல்லது அல்லது வகுப்புகள், அல்லது உணர்ச்சியோ? ஒரு

குருவின், உணர்ச்சி, அனுபவம் கருவிக் குருவின் **நம்**

குருவே நமக்காக, உன் ஒரு குருவாகும்.

வகுப்புகளில், உன் குருவாகும் நமக்கு உணர்ச்சி.
உன் குருவாகும், உன் குருவாகும், அகில இந்தியில்
ஒன்றுக்கே வகுப்புகள்.

சுத்த அக்ஷரம் 106
 ஜீவனி முக்தியை
 அருளி யவரே **ஸ்த**
குரு வாழும் மந்திரம்
 பக்தி யோகம்! நிதிக்
 சத்தம் மரம்! மந்திரம்! ஆகிய சி கங்கையம்
 கருவரும்! உணர்ந்தியவரும்! ருடும்

ஜீர்ஸ்த் குருவானவர், **ஷயி!** அன்பர்க ளின்!
மீப்பாசு மாகவும்! **மீப்பாசு** யாகவும்!

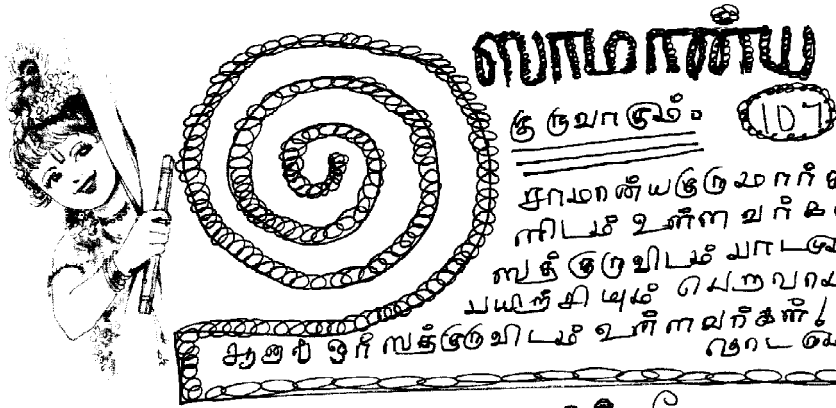
இருந்தால் மட்டும், ஸ்த அணியர் கருத்து, தும்முடைய
வைபரேஸயி! **அணியர்** **குளி**

நொடுக்க முடியும் என, ஸ்த மூலான்கள் உயி வாக
 அறிகிறோம். ஏன் ஸ்த யாகத்திற்கு, முக்கிய நீயை,
 கொடுக்கிறீர்கள் என்கிறீர்? அண்டங்கள், என்னு
 சொல்லுதீ கூட்டிய **பூமி** எல்லாம் **ஜீவஅனு!**

வால் பிணைந்து, இணைந்து, ஒன்றாகும். அங்கு அனைவரு
 டைய பாகும் ஆயி யில் மட்டும் அதே உணர் தல்.
 தால்கள், அறணியை **வருவியால்!** முயமாக வே,

சகஸ்ராந்தந்தி **சக்தி!** **குண்டலினி**
 குச்சிக்கு! ஆகும் **சக்தி!** **குண்டலினி**

சென்று, வைராகீ கியக் கை குந்து, சூதம் குறா
 னிய அனுபவக் கை, கொடுக்காக, ஸ்த மூலான்க ளின்
 கருத்தாகும்.

ஸாமான்ய

குருவாமம் 107

ஸாமான்யகுருமார்க்
ரிடம் உரிமலர்கள்
ஸத்தூரிடம் பாடலு
பயிற்சியும் மெதுவமம்
ஆதரி ஒர் ஸத்தூரிடம் உரிமலர்கள்!
ரூபமம்.

ஆகவேதான், மெய் அணியர்க ளினி ஸ்ரீமாத்மாதயம்!
ஸ்ரீமாதுகையாக யம்! இருமீயவரே, ஸத்தூரி ஆகவேதான்,
அதுபவ ஸ்ரீமல்களினி மெலீயர்க்

இது ஒர், உயமான வாகீகாக இருந்தாலும், அதுபவ
க்கில் **பொறுமை & பண்பு**

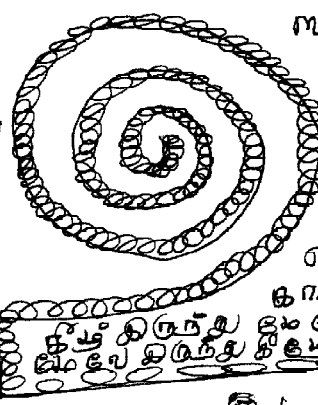
எனினும், ஸ்ரீமாத்மாத யம்! இடம் மெதுவமம்
என, உரைவேண்டும். ஆகவேதான், மெய் அணியர்க்

அனைவரும் **ஸ்ரீமாத்மாதம்** ஸ்ரீமாத்மாதம்!

ஒன்றையே, குருவருக் கொடுவர் கொடுக்கவும்!
வாங்கியும்! அந்த ஸ்ரீமாத் தூஸியை, கும் கிரகிவி,

வகிக்கும்! ஆதம் வகிக்கும்! ஆதம் ஸாத்மாதம்!
ஆதம் ஸாத்மாதம்! மெதுவமம்! மெதுவமம்! மெதுவமம்!

மெதுவமம்! மெதுவமம்! மெதுவமம்! மெதுவமம்!
காணின் ஸத்தூரிடம் **ஸ்ரீமாத்மாதம்!**
குருவாமம்.

ஸாஹாய ஞ்செய்யம்
பாடம் பயிற்சி

பெருவாகாடும்

158

இதை யே ஞ்செய்யோகம்

என ஞ்செய்யோகம் ஞ்செய்யோகம்
கொண்ட என்ன செய்வோ
கொண்ட என்ன செய்வோ
கொண்ட என்ன செய்வோ

பரீயாசுமாதம்! பரீயாசு செய்கதைவும்!

இருப்பவனாகக் கே, அயற் கையாக வே, பொறுமை! பணிவு!
கருணை! அடக்கம்! கனிவு! அமைதி! சுகிய, சுகீத சுகிய!
அயல்பாக அமை யல்.
இவைக னினி ஞ்செய்யோகம் :- பொறுமை பணிவாகும்!
பணிவு! பொறுமையு! ஞ்செய்யோகம் ஞ்செய்யோகம், ஞ்செய்யோகம்
அடைபுகாரும். அகரவது ஞ்செய்யோகம் ஞ்செய்யோகம்

பொறுமையே! **அன்பு** / பணிவே! **அறியு** / குமே.

இதன் குமே யில் ஞ்செய்யோகம் ஞ்செய்யோகம் ஞ்செய்யோகம்
அவருடைய, மரணவதும், அயல்பும் பெற்றே கருவான்
ஆடிவு?

அகரவது கானக் கெல்லும், தம் தால் ஞ்செய்யோகம் ஞ்செய்யோகம்,
மற்றொரு தாவம் ஞ்செய்யோகம், அவர் வதுகாட்ட முடியும்.

அவரீ வேறு! அவரீ வேறல்ல!

அய்ய ஞ்செய்யோகம் பட்டபவ்கான், எல்லாம் ஞ்செய்யோகம்!

அதுகியும்! அதியரும்! யரும் அது! என்ன

பாபுதனை பிரச்சாரணக் கெல்லும் பெற முடியும். இது ஞ்செய்யோகம்
அயல்பாகும் செய்வது.

ஏதே? காணே?
என கிருபியன் 109
ஸ்தீ சிஷ்யன்

ஆகாஸ் சிஷ்யன்

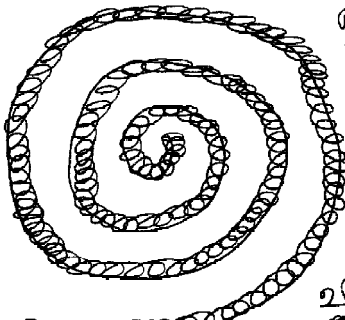
ஆத்ம வேட்கை உடையவன் எவனோ, அவனோ
ஸ்தீ சிஷ்யன் ஆகும். அதாவது, தன்னை அறியும்
அறிவை உடைய வேண்டி, அது சர்க வேண்டி என்ற,
தீவிர எண்ணம், உடையவன் எவனோ, அவனோ **ஸ்தீ சிஷ்யன்**.
மற்றுமீ 15 கலிகளில், எந்தக்கல் கற்றவனாயினும்,
கந்த உருவியவனாயினும், அவன் சமஸ்கிருத சிஷ்யன்.

இந்த சிஷ்யனின் நிலை! எப்படி இருக்கும் என்று,
நீயும் அணுகி, சொல்கிறார்கள் என்று?

நியாயம்! நெருப்பு பற்றிய ஒருவன் :-
மொன் மொரு நாடான்! பூண்டைக் கேடான்!
பட்டம் பதவியை கேடான்! உலகில் எந்த
நாமமே, மொருள்களையும் நாடான்! கேடான்!

ஐயத்தாக! நாடி, கேடி, ஒருவாணி
உயர் கிருந்தாவ்தான், மேலே கூறியவைகளை
அனுபவிக்க முடியும். அதே போல?

ஸ்தீரமாயகை 110

கண்டு உணரூ
 குடி? யார்! யகத்
 யட்டை! யகவி!
 யோட்டி! யாகுமை!
 ஆடயறத்! விளயறத்!
 விளயறத்! இவ்வக

நுயியல் தாய் **அடங்கி** நகரம்

ஆத்மநானம்

ஒன்றை) தேடி

அடங்கி, பெருந்தான், கனிமறயா குடி! யை

ஆவன் முக்கியை அடைய முடியும். மீண்டும் எந்த

கலியம் **நகரம்** யேதவர அகியை அநியை

தவிர அடியாக அல்ல. இதை **ஸ்தீரம்!**
 ஆத்ம நானத்தை

ஒருவரால் தான், அருள முடியும். என்பதை ஸ்தீரமாய

மேலும், இந்த ஆத்ம நானமானது, தேவையம் அல்ல

தேடும்படியும் அல்ல. நகரம் மதுவாய்வெலும் அல்ல.

அநுவாகவே நாய் கிருக்கி நேம்

நாமே அநுவாய உறைபகிருக்கி நேம்

அவியுணர்வை கொடுப்பது ஸ்தீரம்/வநுயலே

ஸ்தீரம்

பிறரை எதிரா
 னைக் கொண்டு
அடக்கா!
 பொறுமை யினை
 புண்ணாணிவுடன்
இறை/குரு!
பர! உரைவுடன் கூடி
 யவன் செயலா அயலே ஸ்தலத்தின் ஆயாள்.

அவ்வுணர்வை, கொடுப்பவர் **அருவாக!**
 இருந்தால் மட்டுமே, அவ்வுணர்வை, கொடுக்க முடியும்.
 அயர், அதுவாகவே இருக்கிறார் என்பதை **மனம்**
 வசியப்பட்டு, நம்மால் காரண முடியாததான்.
 அயர் காணக்கூடியவரல்ல! அயர் உரைக்கக்கூடியவர்!
 காண்பவராக இருக்கலாம், நம்மனக்கண்கள் கொண்டு,
 காணவாம். அயர் உணர்வவராக இருப்பதால்,
 நம் **அறிவாஸ்தான** உரை முடியும்.
 அய்யம் உணர்வான் (ஸ்தலினை) எய்யம் இருப்பான்
 ஈன்ருல்? அவன்கருதாது
 இருக்க வேண்டும் **இறைஉணர்வு**
 பரிசுரணமாக இருக்க வேண்டும். **இ** பொறுமையாம்!
 பணிவுடன் யயாகி முயற்சி இவ்வாறு அய்வாக
 அமைக்கிறாக்க வேண்டும்.

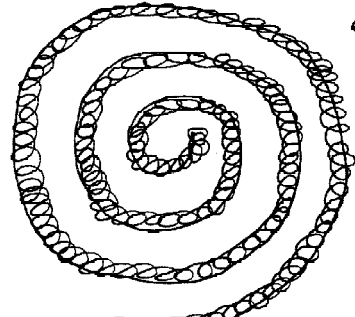
புணர்ச்சி (12)
பெண!
 இவைகளிடம் அதிக
மோதலும்!
 கொண்டவன் பெணே?
 அவன் சைக்கிள் சூதாண்டுது ஸ்கீலியம்.

4 **சந்தேகமற்ற**, திடீரென்று வின் **நம்பிக்கை**
 பரிசுரமைபக, கிடுக்கி குணம். **சைக்கிள்**

5 **இயற்கைய**, உருக்கத்தில் குக்கம், கண்ணிர்
 பெருக்கம்! இவைகளைத்து, இவன் **நினைவு** தண்டு!
அய்யம் (தேடி வரும் அல்லது) இது ஸ்கீலியம்.
 அனுப்பி வைக்கும்.

6 **மேலே உள்ளதை**, தீவிர கண்டு விவரம் உறையும்.
புரட்சியுண்ணியம், தர்மமாகமான வில்லி என் குவி,
உருக்கம் **எதிர்பார்ப்பு** (கிடுக்கிக்கும்)

7 **இறை நாயகரவில்**, உறுதியான நம்பிக்கை கிராது.
இங்கும், எதிர்பார்ப்பே (காமணமாக அமையுமே)

தூர் உண்மை

சுவயிற்சீமம்	அம்சம்
வாலிமீண்ட	11
வேதவியாசர்	11
உகூதவர்	11
நாதர்	11
வஸிஷ்டர்	11
பாண்ட்ரஸ்கள்	11

எனினும்; நீண்டநாள் கரியும்; சீமகமரியும்!

புத்தரகம்.

3 வொறுமை! யணிவு! விடக்கீ நொய்யுது!
யெயர்! அறவில் கிருக்கம். அனுபவ அறவில்
வைகு,வைகு! குறைவாக கிருக்கம்.

4 முடியமா? முடியாதா? நடக்கமா? நடக்காதா?
கிடைக்கமா? கிடைக்காதா? ஆகிலிடேறமா?
ஆகவில்லியா? என்ற சந்தேக பொறாடல்!
அதிக நொந்தரவு செய்யும்.

5 உருக்கம்! உக்கம்! கண்ணீர் பொருக்கம்!
யெயராவிஸ்! கிருக்கம் வறுடசி

சந்திர அகிகமாக வே கிருக்கம்.
 மேலே சொல்லிய, ஐந்திலும் இவர்கள் கிருக்கார்
 சந்திர பயிற்சியும் உ முயற்சியும் குறைவ.

இருந்தாலும் உண் நம்பிக்கை! உன்னை முடிக்க
இதுவக்கியம். துவிரும்

அவதூர்
 எடுத்தகாதகை மடையம்
 உறவறவுகன் ரெய்வம்
அவர்களை!
 வந்திரிகன் ரெய்வம்
 வடுவிரிகன் ரெய்வம்
 பொருள் தெரளி எல் உண்ணலாம்
 நொடலம்.

அத்த துலியலி, ஓர் ஸகீ சிஷியனி!
 மேலக கூலிய
 கிருக்கரல், அவனை ஸகீகுடு குடி வடுவாரி! ரெய்லு

அறுபய ஸ்ரமணான்களினி, ஸகீதிய வாகீடு கிருக்கிறலு
 ஓர் உகீதம சிடனினி ஸீயய அறுபயம்???

1 இறை & குடு) உணர்வு மரிசுரணைமாக கிருக்கீடு

2 மறர் வாசீகைகீகாக யம் & செய்கைகீகாகயம்!
 தானி அகீசமாடலன் **தந்தியன்** சகீயிடன்

கருமீமான் சகீதமீயம்! சூந் தவனலு! கிரலு.

3 ஸகீகுடுவாகீகலி **10 க** உறுமியாகமர்லுமான்.

அது அயனை, தள டீ குடுந்றுயம்! இது ஸகீகியம்.

4 **புணாத்தியும்புண** ணிலுயம்!

வெடு! வெடு! வெடு! வெடு! வெடு! வெடு! வெடு! வெடு!
 வெடு! வெடு! வெடு! வெடு! வெடு! வெடு! வெடு! வெடு!
 வெடு! வெடு! வெடு! வெடு! வெடு! வெடு! வெடு! வெடு!
 வெடு! வெடு! வெடு! வெடு! **ஜாநீரணை** யாகவே
 வெடு! வெடு! வெடு! வெடு! கருமீமான்.

அவர்கள் அம்மை என்ருல் (15)
குணம்
 எனயொருள் கொள்
 னவ் வேண்டி
 அக்கந்த ஸ்ரீமலையக் கூர்
 களின் இயக்கை! சொல்
 ளொக்கம்! யன்பாடுகள்!
 எப்படி கருத்தோ அதே திசியில் நடைமை.

6 பிறவர்க்கி என்ற அபிவிருத்தி கொடு
கீழைத்தாரணம் என்ற நிபந்தி உண்டு

6 குடியையோ! குடுவையோ! தம்மை யோ!
தாக்கம்! பேற்றியும்! துற்றியும்!

ஆயறணமாகவும்! கவசமாகவும்! கொள்வான்.

7 யொருள்களின் உறவு செவவுகளில்! கூடுமா என
வற்ற விடம் கொடுப்பான். அதே யொருள் இ
உறவு செவவுகளில், கட்டி உருக்கி! கூடுமா என
வற்ற, வெளியில் சொல்வாம வேலே சகித்து

சுற்றி கொள்வான். கிட்டு கச்சி கொடு
வெளியில் உயர்வாமலும் விமலாமை கொள்வான்.

சுற்றி கொள்வான். கிட்டு கச்சி கொடு
வெளியில் உயர்வாமலும் விமலாமை கொள்வான்.

சுற்றி கொள்வான். கிட்டு கச்சி கொடு
வெளியில் உயர்வாமலும் விமலாமை கொள்வான்.

அவதார மொடு
 விகளாக
 ஸ்ரீமஹாகிருக்கு
 16
 யோக மாயாவுமீ
 ஸ்ரீமதவாறுமீ
 ஸ்ரீமதவதீ சம்பதீ நற
 நீதவர்களுக்கீ
 யோக மாயாவுமீ
 உம்காரியத்தக இயல்காக மய்யுமீ ௭௭௭௭

8 ஆதீம சாகுனையிலீ சாணீ ஒருடி மூசுமீ சயுக்க

இருக்கறயும் இது **வினை & விநயினீ**

விநயானகே எண்கிடமாக உணர்நீக குன்மையிறல்,
 ஒவீவெளாரு கோல்வியையுமீ, கணீ மனமீ
 அறைய

சலிக்காமலீ, எவநீநியினீ அடியியடி, எனையராமலீ

9 **புரு** நாமஸ்மறனையுடன், அநருந்தமாக உத்பாண்

அதன் காரண காரியதீ ஒரு **புறா** மேல் மெய்க்கே
 தாமே ஒருமீ கெளர்வரன்

10 நம் துணியமீ & துயவகீகினீ மீ! கடிடம் & கவலீகீ
 விநயானமீயடிதயநீமீ, மீ!
 நம்வின உடயுமீ & மன மூலீகானீ! காரணமீ

என்னும்; இது நாமமீ அலீ & இது நமகீமீ அலீ!
 என்னும்; நம் மாயக வானினீ குசுநீக எனீகே

முனி சௌந்திர
நாமாக்கி கி
கொண்ட
மூலமாமாக்கி
புக
முக்கியே! பர
முக்கியே
அடைந்தாய்
அவசர கால
உதவி நுட்பியலி
அவ்வருமையாய்! பக்கவே ஆணைக்கருக்காக
வெடவெ

அய்யக்கீடுவல், மே போகி கிவிடடால்,
நாடே ஆதீமா & ஆதீமாவேருவல்! என் உறுதி
புச்சயக்கிலி, ஆனந்த பரம கிருமியானி.

10 உலகம் நில் மயானிலும்! உறுவு! சுற்றம்! நடையு!
கிடைத்த போதலும்! உடலேதிர் சூலமா ஹலும்!
இது நாடும் அல்ல! இது நமதுதையதும் அல்ல!

பற்று & வரவு கணக்கீடு கோக்கியபடுகிறது

என, ஆனந்த பரம கிருமியானி-
11 பற்றி சூற்றம் குறைகிள், பாராடடாமல் அலரவா
கணக்கீடு முடிவடைகிறது. இதிலி் நமது^{தூவ} கணக்கீடு முடிவடை

கிறது என, **சாட்சி** பாவனையால் **பேரும்** கிடைத்து
விருய்யம் & வெறுய்யம்! சூலவாமலி, நடவியது நவமே
என் தூவ வணக்கி உறுமாளி.

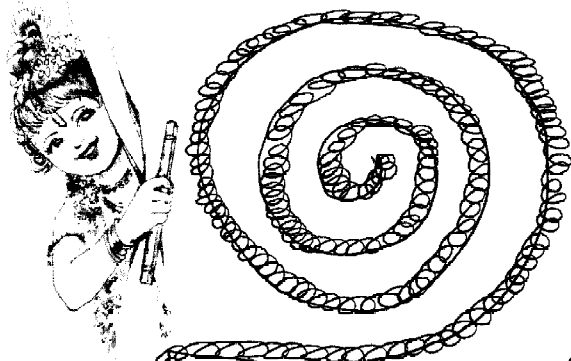

ஸ்து பறை 118
 பகாபம்
 எய்து ஆகவேண்டும்
 என்மது **பர** கருளை
 தியானம் கிங்
இறை கருளையுள்
 உரை கருது. மனம் பகவதம்
 சுகாதயர்க்குக் குதுபகிதி நுகரித்து
 கொள்வது சுகது அரமய்காரன் மொடலும்.

12. A) குருவின் முகஸ்துதி வேண்டாம். குருவின் அருள் பார்வை வேண்டும்.
- B) குருவின் தூய சேவையை விட, அவர் வாக்கிய அம்சத்தை யே குருவிடம் பெறும்.
- C) குருவை வெளியிலி கரணத்தை விட, குருவை உண்மையான, உணர்வுகளை அனுபவம்.
- D) தீய வனுபவம் பெற வேண்டாமா குற? **நீய்தான்** பார்த்தாகுது! என்மதை **நீய்தான்** பார்த்தாகுது! எனவொருள் கொள்.
- E) தீயதை கேளாகுது! என்மதை **நீய்தான்** கேளாகுது! எனவொருள் கொள்.
- G) மேலே சொன்ன எதிர்ப்பியல், தாண்டிதையுள்! **உண்மை** என **நம்பி!** **பேசியதாகுது.**

அவர் உணர்ச்சியும் அவர் உணர்ந்தது !!

அவர் (ஸ்த்ருத) உணர்ச்சியை மட்டல்
35 உணர்ச்சி.

மாணய அல்வி! மருமம் அறங்காரம் அல்வி!
 மனமம் அல்வி! புத்திஅல்வி! சித்தம் அல்வி!
 நாயம் அல்வி! கர்மம் அல்வி! கரீகா அல்வி!
 தாண்கின்ற பொறிகள் அல்வி! புலன்கள் அல்வி!
 ஆயாவ உயிர்கள் அல்வி! அமரர் அல்வி!
 ஹயனம் அல்வி! ஹரியம் அல்வி! ஹரணம் அல்வி!
 நேய பொருள் நெய்யும் அல்வி! எல்லாம் எனினும்;
 ரக யரி புரணமாம் பரிமே ருயம்!

அவர் (ஸ்த்ருத சிவீயம்) உணர்ந்தமட்டல்!

இது ஸ்த்ருத உபதேசமாதலவ அறணம், ஓர்
 ஸ்த்ருத சிவீயனின்! அதுபவம் எய்யடி இருக்கம்,
 எளிததகாக, இய்யாடபுள் சூரு தேவமே
 தேரீதே தெருதீகார் எளிததை, திகவும் பணிவுடன்
 திருவடி பணிந்து, விண்ணம் புகீதகீ கெளரீகிரேயும்.
 உணர்ச்சியை மட்டல், கருத்தை மட்டல், உணர்ச்சி கெளரீகிரேயும்.

அவர் உணர்த்தியது இவர் உணர்ந்தது

119 பக்க தொகுப்பில்
ஜீவன் முக்தி (21)
அடைந்த சீடர்களுக்குக்
பொதமாயமும்
பத முக்தி எனச் சொல்லும்
பரமபதஞ்சல்
அடைந்த சீடர்களுக்குக்
பொதமாயமும் ஓர் **மாயா** தேவதீகை
தொடரம்

100 வதுபாடல்!

வான சூதவ் சூதவ் இவ்வி! புவனம் இவ்வி!

வருத்தின்ற எச்சன் இவ்வி! ஜீவன் இவ்வி!

நாமம் இவ்வி! **நியம்** இவ்வி! **யாரும்** இவ்வி!

நாமம் & நியம் இவ்வி! என்மன் எவ்வாய்,
(நயம்) (நியம்)

நானகனமனை பரம் பிறமம் என் னே; (இந்த)

நானாநீய்! (வறும எய்ய, நிச்சயதீகால்,

பானசூதவ் தேதமயவ் பாதவக்தினி;

பக்தவக்தினி பக்தம் எனவே சுவமாய் நீவ் வம்!

என இவ் விருபாடல்களையும், அனைத்தே தொடுக்கீ

திருந். இனி அதன், காரண காரியத்தே

உணர்ந்து, அதுபலித்து, சூழ்கிறரை நீது,

மயமற வீரர்களாக. இதைக்கொண்டே போது;

வல்லாணிவகுத்தேவாய்காஸ்

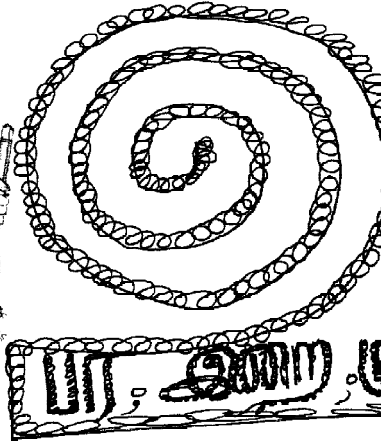
எனியது, நித நிப மைக, முடியும் இது நுகரியும்.

தாட்டி வட்டம்
 தாட்டியும் எனது
 மூலகம் சொல்வது
 கேள்விப் படுகிறேன்.
 இவ்வாறு தாட்டி தேவ
 நாயக குரு சொல்லும்
சைக தாட்டி என்னை சீமலாநாதரின்
 உதவியால்

பாடல் இன்னும் விளக்கம்:-
மாணய கல்வி :- **ஸகீத்யம்!** என்ற நிலைய
பரம்! தாம் தாமாய், கிருக்கும் நிலையம், அந்த
 அதற்கு எதுவும், அன்னியமாய் இவ்வாக தனி
 மையால், **யோகமாயரணோ!** அதன் அம் ஸமரண
யோகமாயரணோ! அதன் அம் விரிவுமாயரணோ!
 எதுவும், இவ்வாக தன் மையினால் **மாணய!**
 இவ்வாறு அறியவேண்டும். **மாணய!**
மருமம் அனந்தகாரம் கல்வி :- மாணய!
 இவ்வாக தன் மையினால், மாணயின் **தோ**
ற்றமோ! அக்கேள்விகளைத் தகுதி க்கும்
 மாணய **மனமோ!** இவ்வாக தன் மையினால்.
 அண்ணல் சகீத்ய கிய **நூல்!** **என்றால்!**
 என்ற **அனந்தகாரம்!** இவ்வாறு அறிக.
 (அனந்தகாரம்)

அவர் உணர்த்தியது இவர் உணர்ந்தது

ஸாஹித்ய
சுரு
 சொபேஷ் ஸீதம்
 அமலே
 அந்த நுஸியிர்,

யா, அறு, குரு! சொபேஷ் ஸீதம்
 நெளினபரம்
 கடைமம்

குறியடி :- மருவி/என்குலி, இளைந்து விழைவ
 தாருகி. ஓன்றி மடமல் கிருந்தகரல், அங்கு

அது ஸீதயமாய் தான்காறய்! அளந்த

சுகாதுயவமாய்! கருக்கம்:

அர ஸீடுஎன. சூதலும் அவை கிர ஸீமல், ஓனி
 றுடன் ஓன்று கிளையாமல் கிருந்தகரலும்.

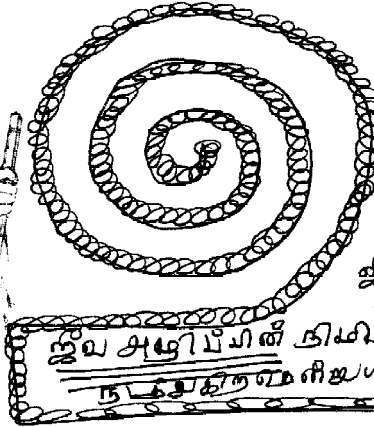
மூன்றாமவன்! கில்வாக தனிமையரல்,

அங்கும் விகாரம் & அங் விகாரத்தரல்,
 உலகாரம் (பிரச்சனையு) இல்லறமையரல்

அமைதி! உண்டு அவிவமனீமல், ஓனிசுடன்

ஓன்று கிளைத்து விழைவதரல், அழகிகாரம் தேரணீற
 வாய்ப்பு உண்டு. அவை கிளையாமலும் தனிதிது

ஓன்றாக! கருப்பகுதல், அழகிகாரம் கிளிய
 என்குரீ.

இச் செயல்தன்
 எல்வாழ் போகக் 24
 போக உயிர்மீது மாயா
 தீகாரி செயலாசை
 அமைகந் தாவதிக்
 கெத்பு குரீமஸ்தாயமாயம்
 ஆவ ரகாபிபிதிக் காகயம் :

ஆவ அபிபிபிதிக் அந்நிதிக்
 நடவதிக் அந்நிதிக் அந்நிதிக்
 அந்நிதிக் அந்நிதிக் அந்நிதிக்

① மனதும்த் இவ்வு : மாயா கோன்றுகுதனீமை
 யினல், மாயா வின் மகனா **மனம்!** இவ்வு.

கிணத்தேதனை, மை ய் வநி ஷ்டர் மிதான் மசால்ஷய்
 போது : நூன்கீகின் சவனமே மனமாமை!

எனீருர், நூன்கீகின் அசை உய் மாயா என்ஷய்,
 அம்மாயா வின் மகனே! மனம் என்ஷய், அம்
 மனகின் குடி, **குற்ற** உரைவின் **ராயின**

கந்யனையாகும். இங்கு உரைவின் விவா குநீனையால்,
 குற்ற கந்யனை இவ்வு. ஆகவே மனம் இவ்வு.

② புக்கீகி இவ்வு : மனகின் குற்ற கந்யனையை,
 விரி வாக்கம் செய்வுது, அனவது மவகுரீய
மட நாமருய கந்யனை இவ்வு. ஆகவே, புக்கீ

யின் **சிருஷ்டி!** இவ்வு மயை உரை உயண்
 கும்.

அவர் உணர்த்தியது இவர் உணர்ந்தது

நாள் காட்டி 125
 இது வாழ்வின் ஒரு
 ஆகும். தவறு செய்வதை
 வேண்டாம்! இதைக் கற்றுக்கொடுக்க
 தரும் ஒரு நியாயமான உணர்வு
வழி காட்டி என்னை

ஸக்திய தர்மத்தை போதிக்கக்
 கூடியவர்

இத்தகைய இலக்கு: - யுக்தியான சிந்தனையின்
 கற்பனையை, **உறுதியான நம்பிக்கையை,**
 நம்பியும், சிந்தனையின் மூலம் அதை உணர்ந்து
 நம்பியும், உணர்வு போது: - **ஸ்திரீ** என்னை,
 அனைத்து நிகழ்ச்சிகளையும் / ஒன்றை மட்டும்
 உடையதாகும். அந்த **ஸ்திரீ** **ஸித்தி**
 மறுக்க போது **அனைத்தும்** / சன்மையை
 மறுக்கிறது. அந்த **ஸ்திரீ** **சித்தி**
 மறுக்காமல் போது **அனைத்தும்** / சன்மையை
 மறுக்கிறது. உணர்வு மூலம். ஆகவே,
 நாமே ஒரு ஜீவ அனைத்து **சித்தி** ஆகும்.
 நம்மை அதுவாகவே, உணர்ந்து மனம் அனைத்து
 மறுக்க போது, சித்தம் இல்லவே இல்லை.

நைககாடடி 127
 ஒன்னை
 பரதுகறை / குடு
 சொடுபமாடும் - இத்த
 ருடைய படகடை
 பெரினாள் - குத்துக்கல்
 பெரினாள் - தாசு கருகல்
உணர்ச்சிகளை ரகருகல்
 எதெதெ

7 கருமம் இவ்வீடு - எவ்வாறு **புணர்** எணையகி

விட்டால், உவகின் சூதீகியானற்றதரகி
 விடும் பயனற்ற உவகில் **வெள்ளக்க!**
 புண்ணிய பரம அம்! **வெய்வீக!** ஸத்தியர
 தர்ம அம்! கிலீவரம், மறைநில உருமம். மேலே
 கூறிய, இவ்விரண்டாம் இவ்வீடு யென் குல்கியக்
 கக்கின், ஆதாரமாகிய **காமா!** இவ்வேகரு.

8 தார்த்தா இவ்வீடு - புண்ணிய பரம அம்!
 ஸத்திய தர்ம அம்! இன்னீகமினீமின் இயக்கமே

உவக சூதீகியானாம்! இச்சூதீகியை,
 வைக்கே சிநூடி / ஸத்திய / ஸதோமம் / ஸீற
முதலதாமுதல்! கள், நடைபயறுவதாகவும்.

2 ண 128
 ரீதியை
 மேலேபாங்கெய்து
 ரிகாடுக்கு சாகமர்
 சாகிடுக்கு எய்ய
 குய்ய கொடுப்ப
 காலம் அடிக்கல்
பா. தக. தய.

அதே மூலே நகாசூரியம், அயக்க மாயாநவ தம் வசம்

கொண்ட **திரிகாந்தாக்கியர்**

உணர் டென, மேசவியகெருகு. கரிமாவின் கிசு
 உயாகிய, மூலே நகாசூரியம் இவ்வி யென் மூலே அத
 நகாசூர் **காந்தா** க்கரும், இவ்வி யென் மூலே
 உயாகிய விகெருகு.

காண்கின்ற வரூபிகள் இவ்வி :-
ஒர் சிவாய விளக்கம் ?

நாளைத்திரியம் ஐந்தம்! கரிமேத்திரியம் ஐந்தம்!
 கிளைக்க டூ, முறையே **வாரூகர்** என்பது.
புலன்கள் என்பது, சொல்வார் வரூபிகள்
 என்ருவ் **வெளி** விஷயங்களை, எவ்வீ வரூபி போன்று
 கவரீத்து, இயக்கக் கூடியதாகும்.

அவர் உணர்த்தியது இவர் உணர்ந்தது

நம மனமொது

கண்கள்! 129
 காதுகள்!
 நாசி! உயி! சரி
 ஸீயரிசை! இவை
ஐந்தாம் மனம் வெளி
விடைய கர்மங்கள் திறந்து
கீழ் வாசல் ஆகும். இவைகளை நானேந்தியும்
நொடும்.

புவனிகள் என் குவீ, அடியடி வெளி விடையங்கி
உள்துழுது மெயல் படுதல உதா மீ.

ஆகவே கண்! காது! மூக்கு! நாக்கின் சுவை! சரி
 ஸீயரிசை! ஆகியகிந்த ஐந்தாம், வெளி விடையங்கி,
கிரமிக்மம் நானேந்தியும் ஆகும்.

தை! கால்! நாக்கின் பேச்சு! மலடி உவ உவாரம்,
 மனம் மீ மெலவ கூறிய, நானேந்தியும் விடைய
 வங்கி திறந்துது, மெயல் படுதலம் கிரமியல்,
 அமைந்தே கிரமேந்தியும் ஆகும்.

கிளி மொழிகள் இவீய, எண்பதன் விளக்கம் கண்கள்
 மெலவ கூறிய, நானேந்தியும் மன வெளி வக்
 சட்டிய, ஐந்தாம் மனம் கடுதலவி சி யா மம்

இடம் ஆகும். ஆகவே கதை, எவிப் பெயாறி
புறந்து, ஆய்க்கிதானதாமம் கிந்த நானேந்
 திய இயக்கம், ஐந்தை யம் மன்கின்

(30)

மனமானது
அப்படி திறனி
கீழை விடியல்களை
சைககன்! காரிகர்!
மபுஜவ! துயரம்

இறந்து வாக்கு சூரிய
இந்த சூத்திரமும் செந்த
தர்மாவை பெருக்கிக் கொள்வதால் இவைமூலம்
கர்மத்தினியம் சூழும் சூழல்

யோகிவ் விடாமல், அம்மனாது

சர்வாந்நியமணிகிலி/புருகி மயமகிக் விடாமல்,
தர்மாவை சேரவும் இயக்கித் தாம நிரிய விலை.
இதலை, மொறிகன் செய்வது இலவசியோவை.

10 புலனிகள் இல்து :- புலன்கள் என்னால்
ஒட்டைகார் எனச் சொன்னு
மவ இவத்தவாழ் என்னால் ஒட்டைகள் எனச் சொன்னு
வாருத்தும் சை/காலிகமும்/நாகிகின் வாகீவை.

எப்படி ஒட்டைகள் சூத்திரம், எங்கே உருவம்?
மேலே கூறிய இச்சூனியம் நாளென்கினிய இந்நினை
பிரதிநிதியாகும்! சகரவது, இச்சூனியம்
நாளென்கினிய நுகர்ச்சிகளே வந்து

அவர் உணர்த்தியது இவர் உணர்ந்தது

ஆறாவி அன்று ஞானே
 தீகிரியம் ஐந்தாம் 131
 தேவை & ஆசையாவி! நியம்
 பரியலர் ஜீவதர்கீததவகீதை
 உட்குடியாபவ் அமை
 நரிமேநீ கிரியவிகளாக
 எதயலியலர்க் கொண்டுநீகிருஷ் சிரமமை
 இறை & குரு நம்மிதகை இவ்வு

காாமாவை! கியக்சி, கரிமாவை உளீளே

செயுத்தவதரமம்! அநாவது கரிமாவின் **புதிய**

ரடாகும்! சீகமே இவை, பவனீகளாக

கருகம் படுகிளீறள & ஞானே தீகிரியம் ஐந்தாம்!

அரிவாசீயணத்திவ், மயயானாவீ கரிமேநீ கிரிய

புலன்! கிவீவ் யெனீய கே ஸதீ கிரிய மாமம்!

11 ஆயமவ உயிர்க்கள் இவீவ்: - நடவீயன!

பறவீயன! நீகீதவன! உளீயன! கிருஷி கீதகம்!

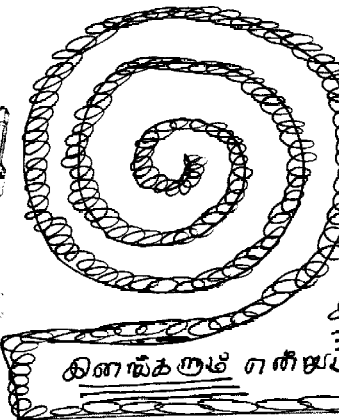
முதவிய **84** வகூலம் ஜீவ கோடிகளீள

மேசவீயட்டை, அகிதைவம், புண்ணைய மாமம் மம்!

ஸதீகிரிய நரிம மம்! கிவீவாமவ் பேரானு கரிம

யிதவ், எவ்வா மம் **ஐயமாநி!** அநாவது உயிரகந்த

அநாவகந்த! **பிண்டமாநி!** விமம்!

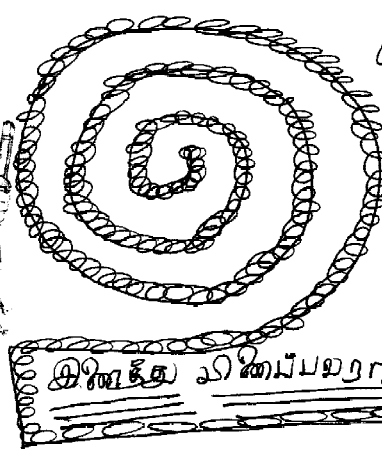

ஆய பல 132
உயிர்கள் எளிதில் :-
ஆறாய்தல் உயிர்களை
ஆர்த்துக் கொடுக்கப்பட்டு
என்று சொல்லுக.
மந்திரம் நிதியில் மெய்யும்
கிள்வமம், அனைத்து உயிர்
கிளங்குதல் எளிதில் சொல்லுக.

கிடைத்தியில், எல்லாம் இடமாக உணர்வாய்
விடாவீ, ராஜ்யம் மணீரே
மணீரே எல்லாம்! எல்லாம் மணீரே, உணர்வீ
மட்டு விடாவீ, சம வசம் ஜீவ கோழகமும் இவ்வீ,
என்ற நிதியில், ஆயயவ உயிர்கள் இவ்வீ என்மும்,
வந்தியமாகிவிடும்.

அமரர் இவ்வீ :- அமரர் என்று சொல்
வம் போது, 33 கோடி தேவர்கள்!
என ஒரு கணக்கு உண்டு. மந்திர உயிர் நிதியில்
96 தேவர்கள் கிடைத்து, உயிர் குடும்பமாக பேசும்
படுகிறது. மேலும் உலகமெங்கும், மேலே கடந்திய
தேவர்கள் **நாஸ்தீ** நடையங்க னா
நடையங்க னாக பேசும் படுகிறது. **சிவ**

அவர் உணர்த்தியது இவர் உணர்ந்தது

ஸாமான்ய குடு (13)
வுக்குநாமமுயி
உண்மம் தாரணம் அயர்
எவளகீ கதி நதயுயி
பெய்கீ ததி நதயுயி
அநிநாமயி உண்மம்
தொடரும்

உலக அம் இவ்வி யெனியுயி / உயிரினவிக ருயி

இய்யி யெனிரு குய் போது உயர்கியயுயி
உறையகியயுயி ரக்யகீக்குயி

தேவர்கீ இவ்வி என்யதுயி ஸகீ தியயெ

13 ஸயயி இவ்வி / ஸயயிஎன் குயி

பிரய்யி / பிரய்யிஎன் குயி பிரய்யி

பிரய்யி என் குயி, ஸகீ தியயெ / ஸகீ தியயெ

என் குயி உண்மை உண்மை யாகவே இருக்கிறது

உண்மை என் குயி அது ஸகீ குடு சொடுபமே

அய்யி யாகுவீ, ஸயயிஎன்ற பிரய்யி, தேவ தெய்வமாக

குடிசுநாமடுபமாக இவ்வி. அது குயி ஸயயி ஸகீ

தொடரும் ஸயயி இவ்வி) குடுயாது இருக்கிறார்.

ஸ்தீருக்குக் 134

நாம டீயம் இலிபு
இங்கு அயர் தூயம்
முக்கியமல்லம் அயர்

ஒலி & ஒலி

சொடுமணைவரகும் ௧௭௮௮ம் ௧௭௮௮ம்

14 ஹரி இலிபு :- ஹரிஎன்குலி ஒரிநிலியரி,
அது நானாயணன் ஹரிஎன்குலி ஒரி நியியலி அது
அறிவு | அறிவுஎன்குலி, ஒரிநிலியலி ஆணை,
ஆடும ௧ ஒரிநிலியலி, முனிசுறிய உண்கைய,
உளிநயமு உண்குலி அறிவு ஆடும ௧ இயபமு உண்குலி
நிலியலி, ஹரிஎன்குலி நானாயணன்/காடும ௧.
தெய்வெய்யமாக இலிபு ஆடும ௧ அடுக ஹரி!
அறிவு சொடுமணைய **ஸ்தீருக்குவாக!**

இடுக்கொரி :- ஹரியாக இலிபுஎன்குலி ஸ்தீருக்குவாக
முனிசொண்கை உண்கையமு உண்குலி அநுவாக
15 ஹரி இலிபு :- ஹரிஎன்குலி ஒரி
நிலியலி, அடுக்கொடு தெய்வெய்யமாக இயவுகொண்கை
ஆடும ௧ ஒரிநிலியலி, முனிசுறிய அறிவை உண்குலி
தரிமம் ஆடும ௧ அடுக ௧௮ம்.
இலிபு தெய்வெய்யமாக இயவுகொண்கை இலிபுஎன்குலி,

அவர் உணர்த்தியது இவர் உணர்ந்தது

அவர் வாக்கால் (135)
 ஒலியை கொடுக்க
 அருட (அறியாதி)
 பார்வையால் ஒலியை
 என் நுபவரொடுக்கும் அகலே
 சுத்குருவாயிவியடகுருவன் ஜீவன் மூக்க
 என்யது பரமண உண்மையாகி
 குருதவ

உறன் என்ற **சுத்குருவாக** இருக்கியும்.

அகலே உறன் இவ்வி யெனியகே சுத்குருவாய்.

16 உறைய வொருள் எவையாய் இவ்வி :- பரிபரியமாணு!

இனிமையான! மயக்கிக்கக்க! மயங்கிக்கக்க!
 சொக்க, யந்த, பாச உறவான! விருப்பிக்கக்க!

எந்த **நாமருப** வந்துக்களோ! ஜீவ

சொருபங்களோ! **நாமருபமாக!**

இவ்வி யே இவ்வி. மறக்க என்ம மண்ணைக் இருக்கியும்.

17 எவ்வாய் எனினும்! என் றென்றும்! **ஏக**

பரிபுரணமாம், பரிபுரண ரூபம் :- அன்றும்!

இன்றும்! என்றும்! என் றென்றும்! **நாம**

ருப, ஜக, ஜீவ, நஸிவராதி
காராக! இவ்வி யே இவ்வி. அறவி அரு வாகயும்
 அகலே **நாமாகயும்!** இருக்கியும் என்யகே
 சுத்குருவாய்.

நாமம் 36
 என்னல் தேர்தல்
 பெயர் உண்டு
 மடமே உண்டு
 கயக்கமில்! அதன்
 குணமே கிராமம். என
 அறிய வேண்டும். சுகவே
விஷயம் & மனமும்!
 கிண்குண்டம் கிண்குண்டம் கிண்குண்டம்
 கிண்குண்டம் கிண்குண்டம் கிண்குண்டம்

18 **எவ்வாறு மணி ஸகிய பரமே!**
பரமாகிய மண்குண்டம் பரமாகிய நாமம்
 நாமாகிய பரமே! கிண்குண்டம்! கிண்குண்டம்!
 கிண்குண்டம்!

கவர் ஸ்திரீயணி உணர்ந்தபொழுது
 கிண்குண்டம் பரமே! 100 கிண்குண்டம் விளக்கம்
 அவ்வாறு பரமே! கிண்குண்டம்!

19 **வான சுகம் சுகம் கிண்குண்டம் :-** வான சுகம் என்னல்
யோக! லோக! விஷ்ணு மாயா! கிண்குண்டம்
 அம்மாயா சுகம் பந்த **ஐம்** சுகம் கிண்குண்டம்
 மொருண்டமே!

20 **புலனாக் கிண்குண்டம் :-** கிண்குண்டம்! வேறு எந்த
 சுகம்! கிண்குண்டம்! கிண்குண்டம்! கிண்குண்டம்! கிண்குண்டம்!
 கிண்குண்டம்! கிண்குண்டம்! கிண்குண்டம்!

அவர் உணர்த்தியது இவர் உணர்ந்தது

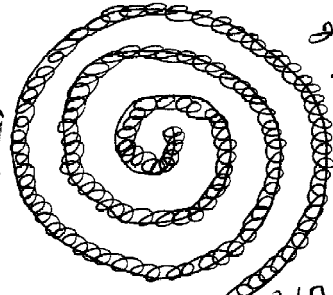
நாமரூபம் 127
வாய்மலர்
 தேற்றம் உணர்ச்சி.
 கியக்கம் உணர்ச்சி சிதன்
 குணம் உணர்ச்சி சுகமே

இவ்வாய்மலர் **மனமும் வினையும்**
 உணர்ச்சி உணர்ச்சி

இவ்வாய்மலர் உணர்ச்சி **நாமமாகிய** **நாமமாகிய**
 ருத்த தேற்றம், இவ்வாய்மலர் **ய**
 சுகம் **மனம் கிய, பரமாக** கருவியும்.

③ உருக்கின்ற அசனி கவர்ச்சி: - மேலே கூறிய அய்
 விரணும் **நாம** தேற்றம் **நாமரூபம்** இவ்வாய்மலர்
 குணம் கருக்கால், கியக்கம், குணம், கிருக்கலும்
நாம தேற்றம், பட்டுக் கிருக்கால் அது கிருக்கிறது!
 ருத்த **ய** அம் வந்ததே குறிக்கம். அங்கு
 நாமரூபம், இவ்வாய்மலர், அககு உணர்ச்சி
 தேற்றம், அனகரூபம், அன்வராதிகரூபம், ருத்த
 நாம ரூப குணம், இவ்வாய்மலர்.

138

அனு அனு வாக!
 படி படி யாக!
 எண்பதுமீ:
 குறைதீது உமறைதீது!
 எண்பதுமீ எண்கதி குறிக்
 கிறது எண்குறி?
 எண்பதுமீ குறைதீதுமண
 படிபிறதீமண நுமமே எண்பது
 எண்பதுமணபுரிமீ:
 குறைதீதுமண

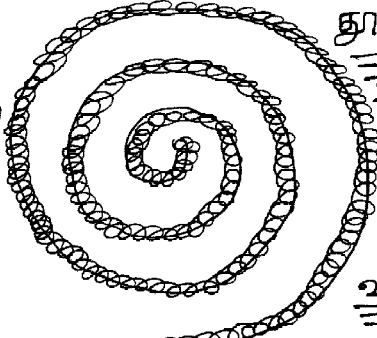
குறைதீது

ஆறல், கிருவ் சைமடமே உடைய, பரமபாகபுமீ!
 அறகு, உணரீதீதுமண **சுதீசுரு** வாகபுமீ!

இருக்கிறார்கள்.
 ஐவன் இவ்வி :- அங்கு அறியாமையினி
ஆறல்! இவ்வி. அறவது குறைதீதுமண
மாயாபுமீ! இயக்க ஆட்குமண
மாயாமணமோ! இவ்வாகுமண
 யறல், ஆதீமணவை நான் இவ்வி! எண செளலீதுமண

ஆகவே தீதுமணபுரிமீ:
யோமுமீ இவ்வி :- **யாமீ** இவ்வாகுமண
 தீதுமணவை? இவ்வி. யாமீ பரமபாக வே இருக்கிறே
 அறவது பரமபாகிய மணீறுகபுமீ! மணீறுகிய
 பரமபாகபுமீ இருக்கிறேமண. எந்த நமமே குறைதீதுமண
யாமீ இவ்வி.

அவர் உணர்த்தியது இவர் உணர்ந்தது

துவயாறமோ!

139

மறை திர ம மோ!

குறைந்து மறை தேய

இல்லாமல் அடியும்

வரை **நிந்தி**

யாசம்! சொட ரிதே/ செய்வாயாகம்

6 **நியம்** இல்லை:— உயகீடு, எந்த நாம ரூபே!
கேற்ற முடி இல்லை. **உணர்ந்தி**

முடித்தி தனிமையிலே, எம் குறையாகும்!

தாங்களே இல்லை. தாங்களே சி றகவும் யாம இல்லை.
ஆகவே குறையாக தாளைக் குடி இல்லை (நியமிக்கலை)

7 **நாமம்** இல்லை **நியம்** இல்லை:

நாமரூப, ஐக ஜீவ, எ.ஸ். உறவுகளினால் மந்திரம்

வந்த கேற்ற நீக ரூபம், அனைவரின் குறைவாக ரூபம்

எங்கும்! எங்கும்! எம் போதும்! இல்லவே இல்லை.

8 என்னும், எல்லாம், நான்கு மூன்று விடும் உயர்வு

மேலே உள்ள அனைத்தும், கேற்றும் / இரூபம் / மந்திரம்!

மறை உயர்வு! ஆசையற்ற! அனைவற்ற!

தவியளி கோற **HO**
 ளைவிகளி
 அதிகமாக குறண்டயம்
 ஆடுவதால் இடையற
 அவிபயாகம் தேவை
 படுகிறது இங்கு உள்க
இறைமுகம் னாடி!
 நடைமுகம்

ஸாஸ்யத! ஸக்திய! நிக்திய! ஏகமரி
ஆரண னக்த மெ! நிறைநக்திருக்கிறவ. அகந்த
அன்னியம், எதுவும் இல்லை, யனிபதே ஸக்தியம்.

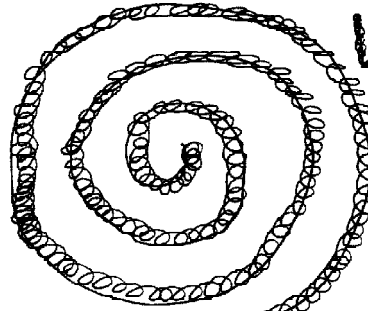
○ நாளை நிலை வந்து உரை நிச்சயிக்கிறார்:

சக்தி அக்தைக நாளை! பயிற்சியும்!
முயற்சியும்! கல்வியும் **இயல்பாக!**
நித்தியமாக! அதாவ?

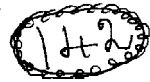
மயக்கம்! அனுஅனுவாக
 மடிமடி யாக! அனு அனு வாக! மடிமடி யாக!
 அனு அனு வாக! மடிமடி யாக! அனு அனு வாக!
 மடிமடி யாக! அனு அனு வாக! மடிமடி யாக!
 அனு அனு வாக! மடிமடி யாக! அனு அனு வாக!
 மடிமடி யாக! அனு அனு வாக! மடிமடி யாக!
 அனு அனு வாக! மடிமடி யாக! அனு அனு வாக!

மாயா

மனநிலை

தமவசம் ஈரீகீரீகீ
 ரகரநீ ருயாரீகீ
 ஆகவேகிவீரமமை
 மலகீகர ரகரீமையல்

அறவு பிறகா கிவீலிவிடமையல்
 சூது துவளி சூதடியே, முடிக்கல்

நாம பே, ஐத ஜீவ **தோற்றம்!**

எம் **மனக்** கண்கள், விடமறை

எம் **அறவு** கண்ணில் **ஸ்வயம்**

ஜோதி நுட்ப வயநீறு, அதுவாகவே ஆகைம்

10 (இதழ்) பாணமுறம், யேதமயலி, பாநவந்தினி;

பக்குவதீகின் **புழம்** என, ஸ்வயமாய் நீகீவிடமறை

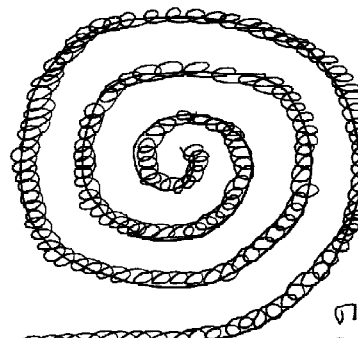
கிடை ரகரலீகீலீ போது :- மரகீகிலீ பகுத்த படிமறந்து

எய்யடி மலகீரை விடம், தரமே நகூவி விடுமறை

அய்யடி இவீவுவகம், எம் பாரீயையை விடம்

தூமே அகன்று விடுகம். அகன்று விடமறை
 முடிக்கிரீ.

அவர் உணர்த்தியது இவர் உணர்ந்தது

மருத்திலிருந்து
 பழம் பச்சுத்த (142)
 உடனி எவர்
 உதவியுள்ளாள்
 தாம நமது
 ஆயிவிட விவர
 என்னுள் பழம் மாறாமல்

இருப்பதற்குள் ஆயிவிட மாறாமல்
 பழம் தீண்டு விவர கையிலே எதிரும்

இதன் உண்மை என்ன என்குள்?

பழம்! மருத்தை விட நமது, தீண்டு விவர விவர
 போப, கருத்த நாம குகை என்மார் தவறா விடரு,
 அதனது விவர/என மொருள் பழம்.

இதை மந்திரம் நினைவிலும் உணர்வாம்!

ஓர் வெள்ளரித் தோட்டக்காரன்!
 பாக்கியாக்கியாகு கட்டி என்னரித் தொடியை
 படவிலடி குய்யான். அயன் வியாபார
 தேவைக்கு, என்னரியை, பித்திராகவும், காயாகவும்
 பறித்தல் சென்று, வியாபாரம் செய்வான்.

நல்லரு உடனான காயை **பழத்திற்கு!**

விடல் செய்வான். அக்காய் குதிர்ச்சி ஆனவுள்,
 ஆகவிட **மந்திரம்** நிரும் தோற்றும். அக்காய்
பித்திராக ஓர் கண்ணோட்டம்!
 விடவான், அத் தோட்டக்காரன்.

ஆரூர்தரையிற்
படமூர் கொடி
யில் உரிநய ஆம்
அக் கொடியை விட
குடம அகன்று தண்டி
திடய்யயே சாகிதையின்
ஆதிர் சிவியாகமும் இவ்வெயர் முயன்சுகில்
வாமல் அயலிவாகமே யஆம் இவடுகிதழ் முடிந்தது

அவன் அனுபவம் உள் நய குகையார், ஒவ்வொரு
காய்ப்
புதுங்கியும்! ஓர் **நோடயம்!** விடபயம்

↑
கூடினாம்! இது அத்திநாடாள்! என், குடிவுகடடிவியாண்.

இவன் கண்கணியிற் தய்யயம் சரியாக அத்தினதீ
தில், அது பழுத்த விடமும். அடைபயமும், கூடா
யில் போட்டு செளியும், வியாபாரம் செய்வான்.
இவ்வகை மாறுகிறது.
இதன் முக்கியம் என்ன வென் குலி?

இவன் காவம் கணிகீத அன்று, அய்யயதீ கையுடல்!
அக் கொடியையுடல்! கவனிய்பாள்.

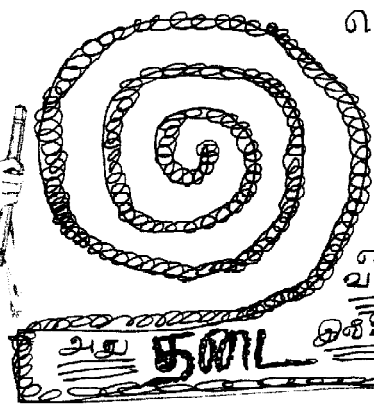
அய்யயமாறாது, அக் கொடியின் **நாமியை!**
விட்டு, நாண்டு குகல், ஆறு அங்குவம் **விஸகி!**

குடமும் இவ் கேள்வி எரிவாம?

பழம்! அக் கொடியை விட்டு **நாமே!** விவடியகா?

கொடி! யுண்காடி அய்யயதீ விட்டு **நாமே!**
அய்யயதீ
யிவகையதர்?

அவர் உணர்த்தியது இவர் உணர்ந்தது

கொடி கிள்வாமல்
பயம் கிள்வீம் (45)
பயம் கிள்வாமல்
கொடி விடையோடு கிள்வீம்.
ஒரு அணிக்குக் குழியாக
என்பதே அவர் பயம் கிள்வீம்
வளர்ச்சியை நடுவாய்மாடு
கிள்வீ என்பதே நடவடிக்கை.
எல்லாம்.

என்ற கேள்விக்கு, எவ்வாறு மதிர் சொல்ல முடியும்.
ஆதல் உண்மை என்னவென்றால்?

புழம்: (சொல்கிறது) ஏ கொடியே!

யாமே ஓர் சூறிய விநையாக! இங்கே

உன்னை! உன் மணல்களும். நீயோ! உன்
ஆரம்பத்தில் கிள்வீம் கிள்வீம் குடன் கோள்குதல்!

பின் செடியாகுதல்! பின் கொடியாகுதல்! பின்

சூறியமாகுதல்! பின் பிஞ்சாக மாறுதல்! பின்

காய் ஆதல்! பின் சூறியக் காய் பயம் என ஆதல்.
(அவ்வாறு! அதுவே)

பின் பசுத்த **பழமொழியாம்!** ஆதல்.

இங்கு எங்கே அன்னியமாக நீ! கிள்வீம்.

,, உனக்கு ,, **யாம்!** கிள்வீம்.

இங்கேதான், யாம் உயோகம் உன்னதம் உனக்கு.

நீ உயோகம் அந்நவக இங்கே குடும்.
இங்கே ஒருவர் கிள்வாமல் ஒருவர் கிள்வீம். இங்கே கிள்வீம்!

ஒரு அன்பு குத்தி

குடி

146

அறமம் சீ சரீயம கொடி.

ஆதல் இவருக்கு கவமை தேவை

யொறுமை யம்! யாணிவுத்!

இவள் புகழ் என் ஆல் நிலையாடு

குடி உள் சிவைக்கிறார்.

ஆதல் இவ்வாறுதாயு

சுடிக்கல.

ஏ கொடி யே! யாழ் பிறந்த ஓடாகிய **உள்ளி**

டம்! (அருந்தியுருந்த ஓடாகிய **எம்** குடைய,

யதாஸ்தானம்! செல்கி குடிச் சைசொல்லி

அக்கொடியின் **அறுமதியோடுதா**

விலகிக்கொள்கிற ஆளென் பெருகுநீ கொள்க உணர்வு.

பெகாடி: (சொல்லுகாவது) ஏ புகழே!

நீ இவ்வமல் **யாம்!** உற அடியாதுகான்!!!

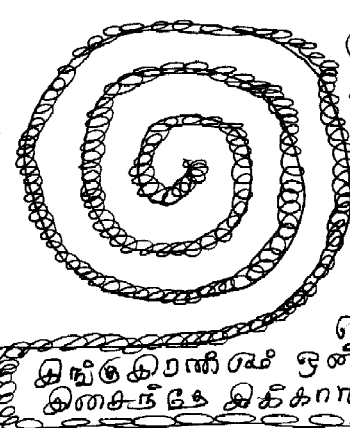
ஆதல் **யாம்!** (இவ்வமல்) **நீ** உளற அடியாதுகான்!!!

யாடே! உளிரை உளர்க்கல, ஆளாகீ கிடுதல். நீயே,

பருவம் (புகழ் நாம என்) **ஆறய்!!!**

இனி நீ! (என் குடின்) கி குடிபுகழ் சீயமகரவு.

அவர் உணர்த்தியது இவர் உணர்ந்தது

நொடியின் அது
 மதியோடுதான் 147
 அம்மது விவகியும்
 அம்மது ஆரண
 நுணறுவுமென்ற வுடன்
 தான் நொடியின் அது
 மதிமென்றும் அக்
 நொடியும் அது மதிக்குத்
 திங்குகொண்ட ஒன்றுக் கொண்டு கு
 இசைந்தே இக்காரியம் நடைமயுகிறும்

நி உன் சொந்த உடனகிய புஞ்சுந்த கிடம்

செல்வாயாக • என் ஆடன் திருக்கும் போது

பூராண மொலியுடன் துணிந்து யதுமாக

இருந்தாய். இனி உன் **நாமரூபம்** கெட்டு

அகிந்தி! உன் யதார்த்த சந்திரனை அகலாயா!

என ஆகி ஈட்டு அக் கொடி! அம்மதுகளை! கிரவு

புமணி அளவில், நொடியை விட்டு அம்

யதுகளை பிரிக்கும் அம்மதுகளை தரவே பிரிந்தும்

இதவே **புழம்** காம்பை! விடும்

விவகிய கதை யா தம். எனது மகன்கள் வாயிலாக அறிவேண்டும்

காய்க்கீத மரம் கலி எறியும் (148)

எனியும் உறவும் சூதும்
 நமயால் வினையாறா
 நிறுதீதின் தூக்கூதவி
 ஆகும் அந்த நல்
 வினையுடைய நன்

சுருதிசமாதரவுதேவன் இவ்வாறு காய்
 பதில் போலினை நடுகாறாயுடன் இதன்
 திகைகொள்வதால்

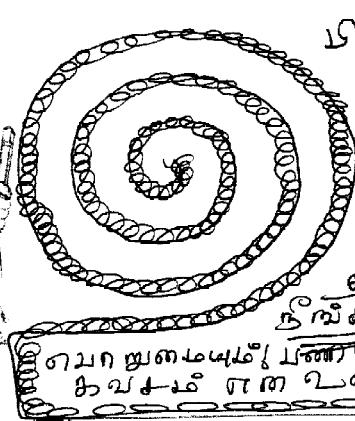
இறையேமல்?

ஓர் சாதனை யானதும (மேல் தி. அம்) அயன்
யயிற்சி சூயந்சி / செய்யுள் கால சூயம்!
ஸம்ஸாரத்திலே! பிரம்மச்சாரி!
குடியிலே! ஜன சகேதவன் / சஞ்சாரம்
செய்தினால் - கடன் உண்மை என்ன யெனில்?

ஸம்ஸாரம் எனச் சொன்னால், விருகடத்தின் பதம்
என யொரு நீய தம் - பிரம்மச்சாரி எனில் சூல்,
நெடியின் பதம்! என யொரு நீய தம்.

① விருகடத்தின் பதம் - காய்க்கீத மரம் கல்
புற படு தல் / என யாரீ கள் - கி ய யே ஸம்ஸார

அவர் உணர்த்தியது இவர் உணர்ந்தது

பிரம்மசீடானிகள்
 தொடியின் குறியீடு 149
 பச்சுப் பேரற்றுவரிகள்.

தொடிபேரற்று வையயிவி!
 காந்திய! மகைப் பணி!
 கிழக்கு உபாநகரிகளே
 துறங்கித் தொளி நூல்வே
 நீங்கள் பச்சுமே குடியானமே.

உபாநகரிகளே! மணியமே! உங்களை காக்கவே
 உங்கள் என் உணர்ச்சி

ஸாகர சாதனைகளான சூலம். **ஆறுமுகம்**

பெண்ணாழி அடல்மே பிஞ்சாகலோ/

கரியாகலோ! கனியாகலோ! ஆனந்தியியல் **சூலம்**

அடி பட்டு உதிருவது சாஹாய்யன் சூலம்.

வி சீமறை கனியாக கிடுக்து கனிந்த

கனியாகி, துறல் உதிருவது **இறைமுகம்**

அருட்பார்வை பட்டு **தாமே** உதிர்வதை

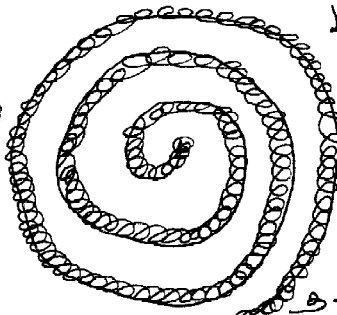
குருசுவைக்கிருநீ என், உணர்ச்சி குருசுவைக்கீழ்

பேஷ்டுரன் **நாமநாமம்** கெட்டு தீவனிக்ஷி
 அடைகிடுக்து

② தொடியின் பச்சுமே—இவர்களை தொடி எண்பது தருவின்

அருட பார்வை யிதவையே தரும்தாமே.

மரமோ! கொடியோ!
உங்கள் மீட்டு (150)
அருட்பாரிமையாலேந்து
தய்ப முடியுமெனும் எந்த
விதடியும் உங்கள் மீட்டு
உங்கள் கண்ணித்
காக்கிமீ கிணமைய போலி
தம் யோகமாயரவிதவி
என்புமீட்டியமே
கந்தருள் வந்திடுகிறீர்கள் மீட்டு

ஆணாமீட்டியமீட்டியம் அடவீ

இவர்களுக்கே வியாபாரமையின்பணியே

இவர்கள் பழுக்குகிறியாமெனும் சமியுதன்மை!

விடக்கே கொடுக்கல்! எந்தயும் குவமெனும்
ஆக்கொளீளவி! இவையகி இவர்களின் **ஸீமய**

போஷாங்கீடு ஆகும். இவீ போஷாங்கீடு சகி

திடைக்கமலீ, அம்மயம் **கணித்தகணி!**

ஆகமும் குருயம் சிவைக்த முடியுமெனும் சிவமகே

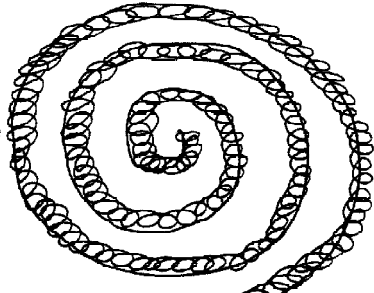
இயலாதும் இயவே 100 உது யாடலினி விளக்க

முடியு ஆகும் குருயியம்! பிரமீச்சாரி யம்! மீ

குரு அருட்பாரி மையாலி **ஆணீறே** ஆதல்

அவ்விருவருக்கீ **நயமயி** தேவை.

இருவது ஒன்றே நடவடிக்கை **பாபா**
எவ்வாறும் இதை! சமியமும் சமியாமும் யருமே சமியம்

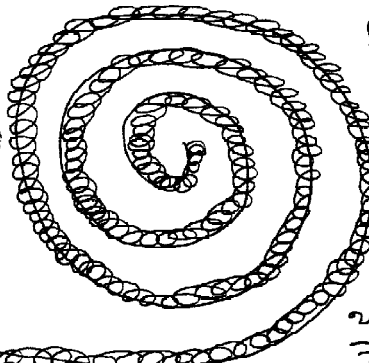

ஐந்தாழிஸின்! ரகஸ்யம்?

பஞ்ச ஹி ருத்ரயங்ங்கள்!

எளசீசொல் ஷம், ஐந்து நொழிஸ்களின், அகியதி
 கள் :- பிமம்மன்! நாராயணன்! சிவபருமா
 மஹேஸிவரன்! சதாசிவம்! எளசீசொலிஷம்,
 ஐவராகும் என், ஷேத நாரித்ரங்ங்கள் சொலிஸீதன்
 இறையகன், விவரிக்கேஷ நிஷகீதம், **புராண!**
 கதைகள் ஓராளம்! ஓராளம்!! நமகே
 அகீகதைகள், வேண்டாம். அதன் **கருத்து!**
 மடமம் ஷோதம்.

முனியே, பல மடலீகளிவ் குறியிட டிடுகீ
 திரெம். காவாதீத பரமே! தனிஸீகீ தரணை,
 சதாசிவமாகவும்! மஹேஸிவரன்! ஆகவும்,
 ஆக்கிக் கொண்டு, அதன் நியூவாகிய,
யோகமாயாஸின்! துணையுடன்,
 கணக்கிவ் அடங்கா, கோடா ஷு கோடி,

தேவையகியம்! (12)

ஆசையகியம்!

பெருக்கமல், கிருமிய
நிலம், திடையகியம்
நடையகியம், திது
பொயல் என் டெருநிறை

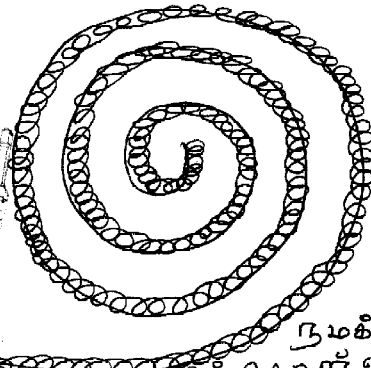
புடன் கிருக்கால் பொயல்

வேறு சாகியம் தேவையகியம் அங்கு
சோகியம்! வேதகியம்! யாறது இகியம்.

கோள்கியம்! கூர்ய சந்திராகியம்!
மலகீதன்! நிலையல், சிருஷ்டிக்கு
என்றும்த பின் கம் அம்ச **திரி** காந்தாக்கள்!
நிலையல் அயர்கன் நிகரகிய **லோக**
மாயாவின்! திரையுடன் உயிரின!
சிருஷ்டி யை, உண்டாக்கும் நிலையல், ஐகீ
தின்! சிருஷ்டி யை, உண்டாகியது எனவும்,
கூறியது, குடியகல் கிருக்கவாம்.

மேலே, ஐயரை குறிப்பிட டோம். அவீ

வைவரின், ரகாதி அறையே, சிருஷ்டி!
ஸ்திதி! ஸம்ஹாரம்! திரோகணம்! அலகீயம்!
அகிய, ஐக்கா கும் அகாயது, அறையே, படைகீதல்!
காக்கீதல்! அகீதல்! மறைகீதல்! அருக்கல்!
என்ற ஐக்கா கும் என, ஸ்திமஹான்கள் உபயிவாது
அதிக குடி.

அரிய பெருக்கம் **153**

படையை சொரிவது

பொருள் ஆராதனை

யும்! தேவதாரியும்!

பொருள் & பொருளையால்

நமக்கு நானும் நமக்கு நான்

பெருக்கம் கொள்வதற்கு உதவியாகும்

பெருக்கம்: - இவர்ப்படையுள் நமக்கு

விட, கருணைமயம். **பெருக்கம்** சிறுக்கம்

புத்தகங்களாகும் அருவது மணம் மலர்!

இவர்ப்படையுள்! காண்பது! அருவது! என இவ்

புத்தக சொல்லியவர்கள். **இவர்ப்படையுள்**

ஆன, அருவது கொள்வதும் அருவது. **இவர்ப்படையுள்**

மணம்! **பெருக்கம்** சிறுக்கம் **பெருக்கம்!**

நாறு வர்க்க வர்க்கும்! அருவது இவ் வர்க்கவர்க்க

விட சிறுக்கவர்க்கும், அருவது அருவது சிறுக்கம்

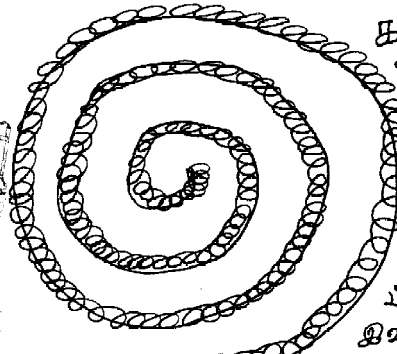
அருவது. **இவர்ப்படையுள்** சிறுக்கம்.

அருவது, அருவது மணம் அருவது அருவது அருவது

மணம் **மணம்!** அருவது

அருவது அருவது அருவது **மணம்!**

அருவது அருவது அருவது **மணம்!**

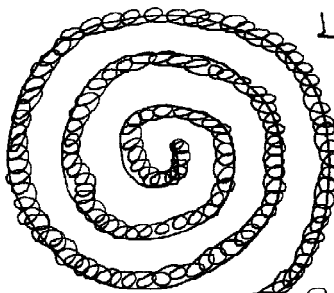
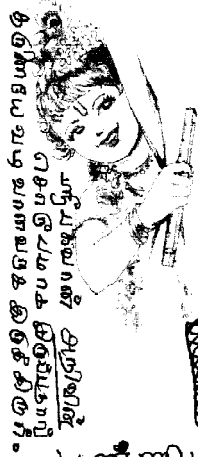

நாகீசுரர் நொதுவி
உடைய நாரா (15)
யனருக்கீடு
மாயாவின் உலகமை
அகிகழ் உண்டு ஆகவே
வினோ/மணம்
தண்டு விகிதாச்சார
ய்படி பகிர்ந்து கொடுப்ப
துவருடைய மாயாபாசம்

ஆகவே கிணைக்கும் நொதுவிந் துலகீசுராக
அனைத்துயும் கிவரால் செய்யருடியும் காணமை?
வாடும்

படைத் துல் எணிற நுடியிற் அறைய சமாத
வரிளையாடி கொண்டு டிருக்கீடுகிரும் கிவீபிளையாடே
மணம் வசம்படலவர்க் குக்கீடு மடலும்,
தினிய துனியமாக! வாமருஷ்டமாக! துனிய பய
துக்கீடு, துயறமாக, தேவநீல திறகுடையநீலாகு,
வேறெனினி கிலி யெனியகே வுக்கியம்.

எல்லாம் **மண்ணோ/நாலும் அதுவே**
எடை உணர் மையாகவே, உணர்ந்து கொண்டு நான்,
சஞ்சுவல் கிலிவாசல் ஆனந்தமாக இருக்கலாம்
வெந்மந் நாராயணன் இவர்
நாகீசுரர் நொதுவி உடையவன் படைவீரன் துடி
யில், பொதுயி அகிகழ் கிலிவாசல் நாகீசுரர் நுடியிற்
துவருக்கீடு பொதுயி அகிகழ் காரணம் எண்ணெயின்
அனைத்து இருஷ்டியாக கிவியும் குலி?

மனதால் வினை 155
 உரிமையால் மனம்
 வளர் கிறதும் கிடை
 கிரணிடையால் வைத்
 தேதரணி எம்நாராயணி
 விதிகேவதக கிருது

கிறதால் தான் மனம்
 திரைய்துதல் மனம் வலியே வருகிறது
 வினை! மனம்! விதி! என்ன திரையிடுகிறது
 விதி! மனம்! விதி! என்ன திரையிடுகிறது

புண்ணிய பாய் **வினை** கண்டு, பிரித்துக்
 கொடுக்க வேண்டும். **மனதால்** கருமையிடுவீ,
 கொடுமையிடுவீ) விதிக்கியதே அதிகமாக
 புலியாய்க்கி கண்டியும், குண்டியும், இவ்வாய்,
வினை பெருக்கிக்கொள்கும்! இன்னவாறு காண்கொள்கும்!
 கொடுக்கவல்ல **விதி** நாயகத்தையும், வினை!
 மனம்! கண்டு கொடுக்கியதும்! பெருக்கியதும்!
நாயகியே! உடையதும்! கொடுக்கியதும்!
 குறியும்: — வினையும்! மனமும்! இன்னும்! ஒன்று,
 பின்னிப்பிணைந்தொடும்! அதேபடி ஒன்றுக்கொன்று,
 கொடுக்காமல் கொடுக்கவும் முடியாது. **நினைக்கின்ற**
 பெரியதை கொடுக்கவும் முடியாது. **கொடுக்கின்ற**
 ஆதல் என, பரிசுடான்கள் சொல்லார்.

விளையாடும்போது
 ஸ்காதி விளையாட 156

வேண்டாமென்று
 சொல்லுவது தடுவாயாகது
 ஆகவே எவனாயும்
 தடுப்பதில்லை போதுமா
 எந்தநிறைவுகூடயா
 கருமடவென்றுகூறல்

தொடர்ச்சி நூல் - தம்மணகரவி தமம்மணிய வினையின்
 தனிமை கிணிகரதரு உணர்ச்சி மையரவி
 199 பக்கம்

இந்தக் கிழைக்கொடுக்கிறார்கள் **மனமே!**

கேசையம்! ஆசையம்! பெருக்கம் சீர்க்கொடுக்க

இருக்கிறவரை, உணர்வுகள் மீண்டும் இங்கு

சாந்தியப்பணம்! சூனியம், இயர்

நகரம் (புதுச்சேரி) மாநகரம் இலீலாம்பல்,

பெரிய உருவகரம் இவருக்குமையின்

வினையின், புண்ணியமாய் **கரிமாணம்!**

பைக்கே, நகரம்மயம், எருப்புகொடுக்க, இலீலாம்பல்

மனம்! வசம்பட்டவர்க்கு, மட்டும்!

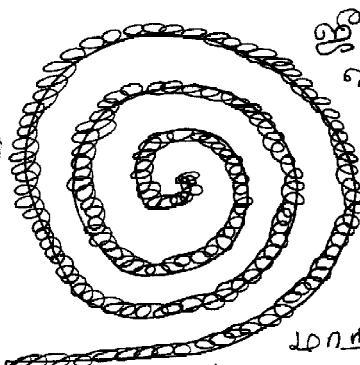
கனிமதுனிமகமயம்! வாய்க்கு மட்டும்!

துணிய, துக்க, துயரமாக! கோணியிலிருந்து

பேசுகின்றவர்கள் இல்லு, பெண்கள் மகிழ்ச்சியும்

எல்லாம் **மண்ணை!** நானும் **அதுவே!**

எனவே மண்ணையாக உணர்ந்து நகரம்மட்டும்,
 சீர்க்கொடுக்க இலீலாம்பல், ஆண்டுகளாக இருக்கலாம்.

ஐயனின் கர்மா 157
 வக் கேநீய
 யொருளி மாற்றத்தாய்
 கர்மா அதிக கடுமை
 யாகவும்! கொடுமை
 யாகவும்! அருந்தாசி
 ஐயனே! முன்! யின்
 மாற்றத்தாலும் சம்பந்தமாண்டு
 மாற்றம்! மாறவும் என்க அடியிலும்.
 கொடுமை.

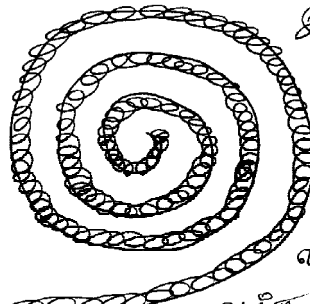
3) பஞ்சிவபெருமான்:-

அவர் அழிக்கும் கொடிய, உடையவர் என்க
 சொல்லியபடுகிறார். இங்க அழிக்கும் என்குவீ?
மாற்றம் & மறைத்தல்! என்க
 யொருளி யும். அகாவது பழையன கழித்தும்!
 புதியன உருவாக்கலும்! ஆகவே.

கிதுமீயடி நடை வயுகிற து என்குவீ? **வீகி!**
 அகன் கயக்க **மாறும்!** நிலகண்டு!
 தூலங்களின், நில அறிந்து உண்டு கழியும்படுக
 கொடுமீயதும் விலக்குவதும்!

நாமும் யொருள்களின், நில அறிந்து, தாமாவ
 க்கேநீய **பழையன & புதியன!** வா க
 மாற்றம் அமைவியும்! அகலேவ **வீகி!**
 தூலங்களையும் நிலகண்டு,

இவ்வாசீ ஜீவனின் 158

கருமை/கொருமை

மறை கொருமையாக

இருக்காவி் எத்த அளவுக்கு
மறந்த மறந்த குடியேற

அந்த அளவுக்கு மறந்துவரும் சிவமரு
மறனில் கருமையாகும். குடிதேயும்.

கொடுப்பதும் & ஜன்மாவதும்

மறைக்கவும் & மறந்தவும்! அவைகளை எத்திர

மறைக்கின்றி, அயல்பாக **அயற்செய்யும்**

மறந்தி அமைக்கவும், பயன் படுத்திவரும்
கிழ்மறந்தவும் மறைக்கவும் அயல்பாக
நடக்கவும், அமைக்காது! மறைக்கும்!

பிணைப்பின், புண்ணிய பாயும் பகிர்த்து

ஒருங்காக கொடுக்கப் படுகின்றன.

இதழ், **நிர்மா** ஒருங்காக புரிமறந்தும் பண்ணிப்

படுகிறது. இவ்வாறு மறை வசியபடவர்க ருக்க

மடலும், இனிமதுன்பமாகவும்/வாய்நடி மறக்கவும்!

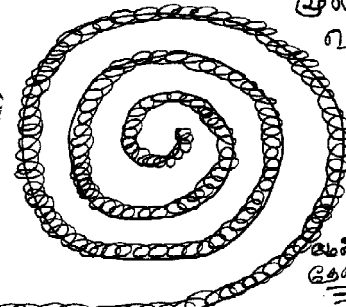
துணிப, துக்க, துயறமாகவும்! கோடுகிறதும் யன்றி

வேறென்று கிள்வறையளிப்பதும் மறக்கவும். இவ்வாறு,

எரிவரும் **மணிமுளை!** நாளை **அருவே!**

என உண்பையாக உணர்ந்து கொண்டுள்ள, அந்தவும்

இவ்வாறு, ஆனந்த மறக்க இடுக்களும்.

முனி 156 பகீத
நொடர் சீ சி:-

159

மோதா வெசகீதரஸம்
கோயா வெசகீதரஸம்
நிபுதமுமறி தேவைகீ
மே ஆசைநயயம்! ஆசைகீ
தேவைநயயம்! இவர்கர்

மொதா வெசகீதரஸம் அலநிகர
படுதிருகர் இவர்கீ படுபகவான் மொதா வெசகீதரஸம்

மீநாமமேறஸ்வரன்: - திரோதநம்

என்ற மறைக்கல், இவர் தொழிவாரும். இவர்

கார்யம், **யோகமாயா** சம்பந்தம் தெரிவிக்க
கூடும்.

இவர் சாதனையாளர்களை **சாதி** யார்களை நிமியமாக

அதாவது **மறையலர் பரிசை**

செய்யும் நிமியமாகும். அதாவது 15 கவிகளையுமீ

அஷ்டகவிகளையுமீ! அபூர்வ சக்திகளையுமீ!

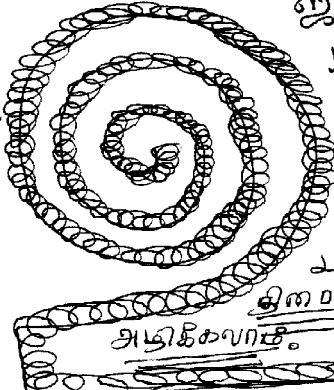
காட்டி **ஆதிம** சக்தி வேண்டுக?

அபூர்வ **சக்தி** வேண்டுக? பேராய மொழுக?

யிரமொழுக? இளமைமறை? தீவனி முகீரியா?

நாமரூப ஆகமா? பரமொழுக **பரபிரம்மமா**

என கேள்வி எழுப்பிய நிமியமீ-

ஜீவநீமறைகீழம் 160
மண்கிளி குறைய

சுரீவாரீயணத்தரவீ

அதிதிகலகம் ஜீவநீ
மறைகீழம் மாயா வின்
குறைய பிரதமாரீயணத்தரவீ
அதிதிகலகம்.

பார்த்தக! யோக மாயா வின் ஜீவநீமறைகீழம்

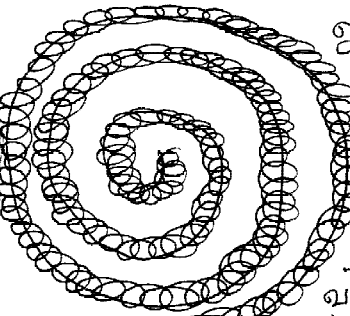
பாரீ குரவீயுதத்தக! காடேவது இந்ந
யோகமாயா வின்
மநமலேஸ் வரணினி காநீயமாதும். இந்ந

மறைபீயையே! கிரேரகனம்! என்னு
சொல்லும், தொழில் குறையாதும்.

ஜீவநீ! அந்நானகீகிரை யிடே, குரவது
மாயா மறைகீயிரா ஆகும்.

ஜீவநீ! பரகக்கடைய, உறை வொடடமலீ,
செய்வது மாயா வின் துறையாகும்.

இத்தறையானது, 15 நிதிநுககாரினி மோலும்!
அஷ்ட விதீகிகரீ அயூரீயசகீகினி லேகம்!
இலை விரியும், படபசு படுவிகாரினி, யோகனம்!
ஆடிய நய களாகும், என்னுயூரானிகர் சொல்லும்.

ஐக ஜீவ 161

நுந்மரதி
கனாக பார்த்தால்
மாயா வினிதிரை

கூடும்
நாமமே ஐக ஜீவ நுந்
வரடிகளிற் புவரம்
என உணர்ச்சி என்
மாயிலித் திரை அகலம்.

மணீனோ

இது விஷயப்
மணியப்பி

பரிணையலீல

பரிணையமும்

இவ் வயதில் பெருமூல்களும், ஜீவனி ஆகி, பெரு
ஆடியும் என, பரிணையமும், பரிணையமும். இவ் வயதில்

எவ்வாறு **மணீனோ** நாமம் அநுபவ

என உணர்ச்சியாக, உணர்ச்சி தெரண்டால்,
சந்திரன் இலீவாமல், சந்திரன் மாத இலீவாமல்.

குறியும்:— சந்திரன் இலீவாமல் **மணீ** என்ற

அநுபவமும், மணீ என்ற யோகமாய், என்ற,
இலம்! இலம்! இலம்! **நாரியமணீ** என்ற

அநுபவமும், இலம்! **மணீ** என்ற **முறகு**

சந்திரன், சந்திரன் இலம்! என்ற என்ற சந்திரன்
சந்திரன் இலம்! என்ற என்ற சந்திரன்

சந்திரன் இலம்! என்ற என்ற சந்திரன்
சந்திரன் இலம்! என்ற என்ற சந்திரன்

ஐக என்ற என்ற சந்திரன்

சூர்வாழ்மீயண
கீதாவி துவ
வினையம் அன்
குண தோஷ நீகருசு
162
நாசமாமும். பிரமீமா
நீயணைக்கால் ஈ.ஸிய
நடிகளின் முயற்
மறைந்து எந்நாள்
மணிகளே என் உணர்வு அடியும்.
வேறுபடுத்த மார்க்ககமே சிதம்பர மார்க்ககம் அல்ல.

புதுசூழ்ச்சியம்: அனுகூலம்!

என்ற அருள்தவி! இவரின் சூழ்ச்சியாகும். அநாவது

திரை/மறைவை, நீக்கதல்/விபக்கல்

இவரின் செயலாகும். இவர் யோக மாயா விரி

சம்பந்தம், கலைவருவராகும். இவர் **சுத்த**

பா/அம்மை ரகாண்டவராகும். இவர் எந்த

விதடியும் **சூழ்ச்சி/அம்மை** உடையவராக இருப்ப

தால், இவர் சூழ்ச்சியம் என் அனுகூலம் மிகுந்தால்

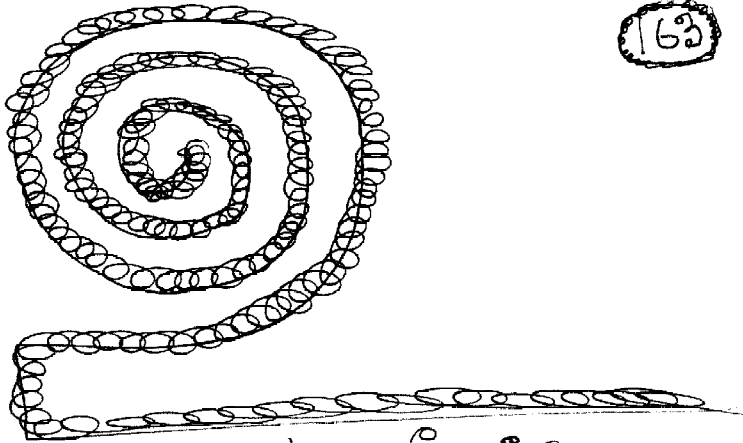
இவர் கியக்கம் என்பதே, சுத்தமாக இல்லா

விடையாகும். இவரையும், இரீ தொழிலீ காக்காது

என், இன் பந்தவா னீகன் சொல்லி இருக்காதீ என்கிறீ

இவர் **பா** சொடு **பாப்பிரமீமமே!**

எந்தமாயாவும்? எந்த கியக்கமும்? இல்லாதவராக இருக்காமல்?

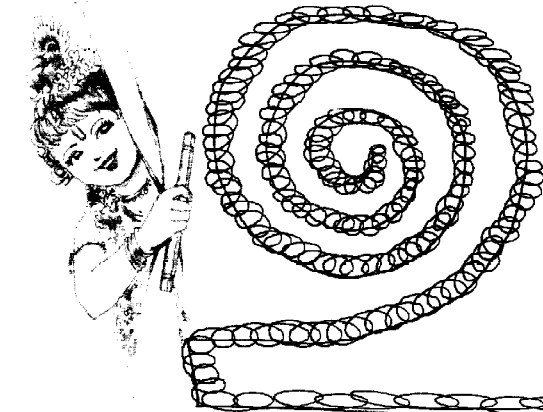
ஓர் ஸத் சீடனாயன்! நம ஸ்ரீ ஸகீரூ அருகு,
பரிபூரணாகிருமைய | மெற்கு வீ குரன்,
 அவன்! ஜீவன் முக்தி அடைவதன் எளிமது
 அனைவரும் அறிந்தீர்களே.

அந்த ஸத் சீடன்! ஸத் குருவரவ,
பரிபூரணாகிருமை, மெற்கு போது அநீருநாமம்!

அகன்று ஆத்மநாமம்! மெற்கு வகுடைய
திணைய அகற்ற
இவர் (சீதாசுவம்) அவர் (ஸத் சீடன்)

திணை அகல்கிறதும் என்று ஓர் உபசரம உசனமாக
சொல்லி உவரையும, ஓர் உருகரில் கந்தகரவாக
உக்திவிட்டார் கம். நம ஸ்ரீ ஸனானீகார்.

நாமரூபவேதம்! குருசீஷ்ய!

வேதம்! கில்லக் தன்மையாழம், அங்க

ஒன்றாகவே! இருப்பதெனும்; இவர்

நொழில் கர்த்தா என, சொல்லக் கூடாது.

சொல்ல முடியாது! சொல்ல இயலாது!

ஆயும், இரீ உபசார வசனமாக சொல்லியபடுகிறது.

இங்குள்ள சகாவதத்தை உரி கீதமெனும் நல்லெனும்!

யர அம்மை கொண்டு இருப்பு ஒன்றும் படை

உடையவர்களுக்கெனும்; போக்குவரவு அற்றவர்களார

இருப்பால், இவர்கள் நல்லெனும் **வேதம்!**

நொழில் கர்த்தா **இவ்வீ** என்னும் சீரால்,

ஸக்தம் வாழ இருக்கிறார்கள் ஒன்றும் அநிய

இதேவன் கதை நிறைவு செய்து **பாபம்**

இருப்பது ஒன்றே! நடப்பது நவமே! அடியாகவே! இத ஸக்தியை!

*Abode of Love
You Are Everything!*